

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre HISPANYA 8 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.

CLEMENCIA Y LLIBERTAT

Que diguin lo que vulguin, Espanya ha progressat enormement.

Desde la gloriosa revolució de Setembre fins avuy dia de la fetxa, al principi a salts y empentas y més tart a copia d' algunas experiencias y de moltíssima reflexió, 'l poble espanyol na arribat al punt que alcansan los pobles veraderament dignes de la llibertat.

Dos fets acaban de demostrarho: la sedició del dinou de setembre y 'l generós induit otorgat lo dia 5 d' octubre, á favor dels militars en ella compromesos.

No ignora ningú que Espanya ha sigut durant molts anys la terra classica dels pronunciaments militars, si alguns realitzats d' acort ab 'l opinió més general del pais, no tots per desgracia fills de aquesta forsa positiva que s' imposa sempre.

Pero 'l últim que acaba de fracassar demostra que totas las modas passan. La moda dels pronunciaments ha passat, com va passar la de la milicia nacional.

Res més terrible pels que 'l promogueren, que trobarse aislats, sense apoyo, sense un eco simpàtic que respongués á la seva empresa. Qui recorda que al any 37 un simple sargento cambiava la constitució del Estat, no compendrà que al any 86, una insurrecció militar qu' esclata inopinadament en la capital d' Espanya, fracassi á las pocas horas, escapant com corre-guda y avergonyida de no trobar en 'l atmósfera de 'l opinió ni un alé d' ayre per sostenirse.

¿Qué valen, després de aquest fracás, totas las midas repressivas, que certs esperits petrificats en los instints de las venjansas politicas, instigavan en contra dels infelissos vensuts?

Per aixó 'l poble espanyol que vá condemnar 'l últim pronunciament, ha implorat en favor de sos autors clemencia, perdó y misericordia.

Ab admirable instint vá compendre desde 'l primer moment que la sanch que pogués derramarse, més que sanch expiatoria fóra veneno.

No hi ha que duptarho. Ab la sanch d' aquells desventurats s' haurian amassat successivas aventuras, que probat está que no es lo cástich lo qu' escarmenta; sinó que pèl contrari excita y provoca 'l frenesí de la venjansa. Los mártirs referman la fé en las ideas, y 'ls mártirs politichs senyalan 'l exemple que han de seguir las ánimas de bon temp. Sense 'l sacrifici dels sargentos del regiment de Numancia, s' hauria evitat lo bárbaro fusellament dels oficials de Santa Coloma de Farnés. Sense aquest fusellament, tal vegada no

hauria arribat á realisarse 'l intentona del 19 de setembre.

Un dia ó altre havia d' interrompre's la trista serie de uns aconteixements tant dolorosos.

Y aquest dia ha arribat, per obra y gracia del poble espanyol.

Lo govern vacilava. Alguns de sos membres estavan e penyats en que 's complissen las rigurosas prescripcions de la ley, costés lo que costés.

Sols lo poble espanyol va mostrarse unánime desde 'l primer moment.

Hi ha que restar de aquest poble á unas quantas dotzenas de conservadors y reaccionaris de tots calibres, que demanavan una repressió immediata, com en los temps en que ells manavan, per desgracia del pais, somés á la seva tutela.

¡Infelissos! Ni las vostras doctrinas, ni las vostras personas son ja necessarias. Lo poble espanyol fentse escoltar del govern, acaba de demostrarho de una manera incontestable.

Tacats de sanch y no satisfets encare ab la que portéu derramada; alimentant en vostre cor únicament la rancunia y 'l odi; hauréu de convenceus que ha passat ja 'l vostre temps, y que avuy seriau dintre del Estat una terrible perturbació, causa d' infinitas desventuras.

Perque si un premi ha de mereixe la conducta humanitaria del govern de 'n Sagasta, per haverse inspirat aquesta vegada en los sentiments generosos de la opinió pública, aquest premi no es altre que la seguretat completa de que no han de sustituirho 'ls conservadors, los quals al sugerirli la necessitat de fusellar á uns quants infelissos, tractavan únicament d' embolicarlo en la mateixa atmósfera de repulsió y descreít que á n' ells los alcansa, á fi de reemplassarlo ab la mateixa facilitat ab que van ferho després del inútil sacrifici dels sargentos de Santo Domingo de la Calzada.

Avuy lo pais estableix una diferencia entre 'ls conservadors que fusellan y 'ls liberals que perdonan; y aquest pais no consentiria que 'ls bárbaros prenguessin la plassa als humanitaris.

Per aixó creyém que may s' ha presentat una ocasió més oportuna que la present per dur á bon fi 'ls compromisos liberals que davant del pais y de la seva propia conciencia té contrets lo partit fusionista.

¡Llibertat! ¡Llibertat! ¡Molta llibertat!

Aixis com aixis ha romput ja ab los reaccionaris, que no li perdonarán may 'l acte de clemencia que acaba de realisar d' acort ab 'l opinió pública. Procuri, donchs, conservar las simpatias d' aquest mateix pais, que avuy palpita d' agraïment al veure's escoltat.

Tinga la seguretat de que fent tot alló que repugni als conservadors, obrará en benefici propi y del pais que ansia y mereix entrar d' una vegada en la vida dels pobles libres é ilustrats.

Los conservadors s' oposan al matrimoni civil, vinga matrimoni civil. Los conservadors detestan lo jurat; vinga 'l jurat. Los conservadors no poden sentir parlar de sufragi universal, donchs sufragi universal *al canto*.

Aixis quedarà extirpada de la nació espanyola la mala herba de las sublevacions y de las bullangas. A la defensa del dret reconegut á tots los ciutadans, surtiriam tots, republicans y monárquichs liberals, lo dia que algú intentés mermarlo.

Perque, dintre de aquest dret, atmósfera vital de totas las ideas, lo pais s' hi trobaria com lo peix al aygua y per res del món consentiria funestos retrocessos.

Los mateixos diputats republicans de la coalició acaban de manifestarho ab un esperit de noblesa, que fa la seva apologia.

Perdonéu als autors de 'l última sublevació: en lloch de aixecar una tomba als mártirs de nostras discordias civils, alséu lo temple de las llibertats públicas, ahont pugan contendir pacíficament totas las ideas; morali séu lo sufragi y 'l administració, perque ab 'l exemple del acatament á la ley, se moralisi 'l exércit, y hauréu tancat per sempre més 'l era funesta de las apelacions á la forsa y á la violencia.

P. K.

L' ÚLTIM REPUBLICÁ.

NOVELA BORBÓNICA HUMORÍSTICA.

NAIXEMENT DEL HÉROE.

ORRÍA 'l any 1848. Fransa s' havia desbaratat de mala manera, y de calaverada en calaverada havia acabat per proclamar la república.

Los circos gimnástichs estavan en aquella época molt faltats de personal. La efervescencia que 's aconteixements politichs havian comunicat á totas las inteligencias, retreya á las capacitats de la práctica dels trapecis, trampolins y barras fixas.

Afortunadament la Providencia, que si no s' olvida dels peixos y dels aucells, tampoch s' olvida del art gimnástich, va determinar 'l aparició d' un ser que vingués á omplir lo lamentable vuyt que s' observava en las *pistas*.

Y llavors, *de la noche á la mañana*, en aquell desventurat territori francès, dintre d' aquella descamisada nació republicana, va neixe 'l nostre personatge.

Son padri volgué posarli *Tony*; pero mudá de parer y 'l nou republicá de naixement, va dirse Enrich; nom simbólich, nom magestuós que un dia havia de passar á 'l historia, rodejat de...

Pero... *no adelantemos los acontecimientos.*

II

INFANCIA DEL HÉROE.

—¿Qué vols ser?—li deya son pare, quan lo nen tenia onze anys y estava ja desmammat y ab totas las dentetas.

—Duch—responia 'l infant, ab aquella precocitat propia de las inteligencias privilegiadas.

L' INDULT.

Lo país l' ha demanat;
lo govern l' ha concedit;
la reacció s' ha ensorrat.
Espanyols: llansém lo crit
de ¡Visca la Llibertat!